

[Baadsgaard]

en utilstrækkelig regulering af kollegiestøtten idet kollegiehuslejen allerede på daværende tidspunkt var ude af trit med huslejeudviklingen. Hvad kan ministeren oplyse om huslejeudviklingen siden? Det er mit indtryk, at de 22 mio. kr., der er afsat i år, er for lidt i forhold til huslejeudviklingen og bør reguleres op i takt med huslejeudviklingens vækst.

Vi kan støtte en udvidet medbestemmelse for beboerne ved gennemførelse af opretningsarbejder, og det samme gælder princippet om tilskud til forskning og erfaringsformidling. Der er store problemer rundt omkring med rammebeløbsordningen, som man i hvert fald flere steder i landet ikke kan bygge ordentligt inden for, og der er derfor god grund til at se på, hvordan vi kan fremme byggeriets udvikling. Men vi er betænkelige ved, at det skal gå ud over kvoten.

Dette er jo ikke et forslag, der grundlæggende tager fat på boligproblemerne, men hvis vi kan samles om de ændringsforslag, jeg her har bebudet, mener jeg, vi kommer et godt stykke videre.

Engell (KF):

Det Konservative Folkeparti hilser boligministerens og hermed regeringens forslag vedrørende kvoterne for det kommende års støttede byggeri velkommen. Vi håber, at der kan samles et bredt politisk flertal om forslaget, som efter vores opfattelse er et klart udtryk for regeringens ønske om en fortsat fornyelse og forbedring af boligstandarden her i landet.

Med et samlet støttet byggeri, som næste år vil komme op på omkring 18.000 enheder alt i alt, tør man sandelig nok sige, at der under firkløverregeringen sker virkelig positive fremskridt på boligområdet.

Det er interessant at se – og det siger jeg også på baggrund af de bemærkninger, hr. Baadsgaard netop er kommet med – at mens vi i en stor del af 1970'erne under socialdemokratiske regeringer talte om kvoter på mellem 7.000 og 8.000 boliger, bygges der nu under den nuværende regering op til en halv snes tusinde flere boliger pr. år, og det er vel at mærke sket, samtidig med at der er etableret en balance på statsbudgettet.

Når hertil kommer den betydelige forøgelse, der er sket af indsatsen inden for byfornyelse og boligforbedring, som jo næste år vil koste

mellem 1 og 2 mia. kr., tegner der sig en klar og konsekvent politik, hvis sigte er fortsat at skabe sunde og moderne boliger i venlige bymiljøer.

Det Konservative Folkeparti mener, at der skal være et varieret udbud af boliger til befolkningen, og i den sammenhæng spiller de almennyttige boligselskaber en central rolle. Det nævner jeg, fordi denne debat netop finder sted, efter at der gennem en længere periode har været en række beklagelige sager fremme vedrørende almennyttige boligselskabers forhold, sager, der har givet anledning til kritik, og som for nogles vedkommende fortsat er under opklaring.

Jeg skal ikke gå ind på disse konkrete sager, men vil gerne som Det Konservative Folkepartis principielle opfattelse fastslå, at disse enkeltsager hverken kan eller bør overskygge den kendsgerning, at langt, langt de fleste almennyttige boligselskaber løser deres opgaver upåklageligt og har deres betydelige del af æren for det høje boligniveau, vi har her i landet. Den almennyttige sektor løser ikke alene væsentlige boligmæssige, men også væsentlige sociale opgaver, og vi vender os derfor fra konservativ side imod, at de konkrete sager, der har været fremme, bruges som springbræt for en generel kritik af, en hetz mod eller en nedvurdering af den almennyttige sektor.

Når dette er sagt, vil jeg selvfølgelig også understrege, at vi fra konservativ side langt fra altid er enige med boligselskaberne og da slet ikke med deres landsforening, som ofte driver politisk virksomhed, men det betyder, at den debat, der må være om det almennyttige byggeri, må finde sted på et reelt grundlag og ikke ved, at enkeltsager blæses op, som om de var reglen og ikke undtagelsen.

Ifølge ministerens forslag bliver der også adgang til at overføre en uudnyttet kvote til det følgende finansår, mens bevillingen for lejligeheder, hvortil der er givet tilsagn om støtte i et tidligere finansår, efter de nugældende bestemmelser bortfalder, såfremt projektet ikke realiseres. Det synes vi er et godt forslag, som kan føre til en større udjævning af byggeaktiviteten. Vi har jo gennem de seneste år set, hvordan der pludselig opstod flaskehalsproblemer eller en overophedning af markedet, men med dette forslag er der mulighed for en mere jævn rytme, samtidig med at boligministerens mulighed for at gribe regulerende ind fortsat bevares, og den tror vi også det er vigtigt at fastholde.